PHOBOS

NYHETSBLAD FOR ARES - *kun for medlemmer*

Nr. 137, onsdag 23. november 1994

Redaksjonelt

Så stunder det mot jul, mørketid, og EU-valg igjen. Det er vel typisk for denne årstiden at solen forsvinner under horisonten lenge for Redaksjonsmøtene kommer i gang. Eller er det noe i vår følelse av at denne EU-debatten virkelig formørker tilværelsen denne høsten?

Men dette skal jo -- egentlig -- være Phobos Redaksjonelt-spalte, ikke en plass for private meningsytringer i den daglige politiske debatt. Med mindre da selvfølgelig valget skulle ha noe med rollespill å gjøre. (Vi kan i det minste HÅPE at kristenfolket ikke gir seg til å forby rollespill, bare fordi de gikk hen å vant EU-valget...)

På den annen side tar jo havnelageret (unnskyld, jappelageret mener vi, selvsagt) seg nydelig ut i flomlys...

Dessuten skal det vissnok være Cyberpunk-live til helgen (eller var det Cyber-disco? -- som dessuten like gjerne kan ha vært sist helg, for alt vår hukommelse er god for...)

For de som ikke Cybrer seg til helgen, kan det jo være en mulighet å feire den store kalkun-festen (Eller Thanksgiving, som det heter på det språk våre lesere ser ut til å føle seg mest fortrolig med...)

Hvorledes en skulle legge opp en slik feiring her til lands, er ikke godt å si. Skulle man satse på Amerikanske kalkuner, eller en mer hjemlig fugl, som høne eller kanada-gjess? Eller kanskje ikke i det hele tatt, når vi får tenkt oss lenge nok om...

Kongressreferat

Herman Ellingsen

Fire kongresser — i løpet av like mange uker! — kan bli litt i meste laget for de fleste av oss. Men jeg har likevel til hensikt å prøve å gi et lite referat fra høstens Con-sesong. Og da er det like greit å hoppe i det:

Regncon 3

Foregikk i Bergen i helgen 7.-9. oktober, noe som førte til at flere av oss reiste med tog til Bergen natt til 7. oktober. Til enkeltes store skuffelse forløp reisen til Bergen uten de helt store og avgjørende innslag, hverken fra syke lokførere eller streikende værguders side.

Dermed var reisens store begivenhet lanseringen av tanken om at fandom skal slå seg sammen, og tigge seg til et kulturhus på like hyggelige betingelser som Blitz-huset.

Den tristeste delen av opplegget var at vi, som en følge av NSBs underlige mani med å skille reisende med og uten soveplass, ikke fikk anledning til å nyte reisen i samlet flokk.

Fra de gjerrigere blant oss (Med andre ord: De som bruker alle pengene på Magic — istedenfor å spandere sovevogn på kjæresten) ble det stilt spørsmål om hvorfor NSB anså det som nødvendig å stoppe i en halvtime på hver minste stasjon, noe som har sin årsak i at det eksisterer en regel som sier at nattog skal gå ca. kl. 11, og komme frem neste morgen ca. kl. 7. Ellers risikerer man å miste UIC-godkjennelsen...

*

Vel fremme i Bergen trasket vi umiddelbart over på Grand Hotell Terminus, som serverer en utmerket frokostbufét til trøtte Osloensere som velter av nattoget.

Optimistiske som vi alltid er, trasket vi deretter opp til kongressen, som hadde tillyst innslipp omtrent på denne tiden. De notorisk disorganiserte Bergenserne åpnet innslippet to timer senere, hvilket innebar at vi hadde god tid til å sjekke inn på hotellet, og få tak i bagasjen før det skjedde noe mer.

Det beste med Regncon var, som det alltid har vært, Bergen. Bergen er definitivt den nest beste byen i Norge å arrangere kongress i. Nå må jeg innrømme at årsaken til at jeg har gått hen og blitt Bergensfan er det enkle faktum at jeg bare er villig til å anerkjenne bystatus til to byer i Norge. Disse andre husklyngene som er strødd utover det ganske land fortjener ikke å omtales i samme setning som betegnelsen by. (De to byene er selvfølgelig Oslo og Bergen...)

Ellers bar selve Regncon stort sett preg av kaos, dårlige moduler, og alltid sviktende arrangører (Hei, Inge... — Kunne ikke noen av oss som virkelig skulle reise til Bergen fått med en kopi av modulen, i tillegg til den som vissnok ble spist av en ondsinnet fax? Det er forresten en oppfordring til alle medlemmer av klubben: Hvis dere får trøbbel med en turnering — eller noe annet dere har påtatt dere i forbindelse med en eller annen kongress: Ta kontakt med oss i styret, så kan vi prøve å rydde opp i problemet sammen. Jeg kan ikke tenke meg noe værre enn at folk får inntrykk av at turneringsansvarlig fra Arcon mener det er helt i orden at man bare driter i en turnering man har lovt å holde. I slike tilfeller er jeg personlig tilhenger av ren kadaverdisiplin!)

Til gjengjeld fikk vår alles kjære Sissel endelig prøvd seg som spilleder, et meget vellykket forsøk. Jeg kan riktignok ikke påstå at hun er et lovende talent. Det ville ikke være riktig å si noe sånt om en så glimrende spilleder. Det eneste triste er at hun har bestemt seg for å kjøre i gang med en ren jentegruppe. Kjønnsskifteoperasjon ville være å gå litt for langt...

Men nå foregriper jeg vel begivenhetenes gang en smule. Jeg har jo hoppet overbåde en Cyberpunk- og en Call of «en hvis navn helst ikke skal uttales høyt»-turnering, selv om disse neppe bør nevnes, i og med at de gikk slik de gikk, samt at vi gikk ut og fortærte Pizza på en nærliggende bule, og — ikke å forglemme — en PABU-turnering som jeg ved et uhell fullstendig massakrerte. Saken er nemlig den at i følge PABU-reglene kan du ikke gjøre noe, hvis det har vært gjort før. Med andre ord kan du ikke spille PABU hvis noen har spilt PABU fra før - hvilket noen hadde gjort. PABU har med andre ord diskva-

lifisert seg selv. En genial løsning på et stadig tilbakevendende problem: Hvor går alle spillpersonene når det blir mørkt (eller lyst - alt ettersom hvordan en ser det...)

Dessuten hadde kongressen fått en eller annen type fra «Wizards of the coast» — de med Magic-kortene — til å stille opp som æresgjest og holde et æresgjestforedrag om hvordan det var å gjøre hobby til yrke, hvor fantastisk samlekort var, og fremfor alt — hvilke fantastiske nye samlekort som kommer «Real Soon Now»...

Vel, fyren var hyggelig nok, og spilte bl.a. «Mage» live med noen som hadde slike lyster (noe jeg forøvrig kommer tilbake til i omtalen av Hexcon...

Søndag var det Modelljernbanemesse i byen, et evenement jeg fant det opportunt å overvære. Nå er det ikke så mye å fortelle fra denne afæren, da et slikt evenement består i at et relativt stort antall bergensere beveger seg langsomt frem og tilbake mellom utrolige mengder tral & museale tekniske minner fra en fjern eller nær fortid for å beskue noen få, spredte modelltog på nært hold. Samtidig beveger en trikk (fra Oslo) seg opp og ned de siste rester av trikkeskinner, som ligger igjen som et minne om den gang Bergen var en virkelig by.

Kvelden ble for min del avsluttet med et trivelig måltid på Grand Hotel Terminus, bestående av en nøysom porsjon velsmakende viltstek og ubegrenset adgang til et bugnende desertbord.

Onsdagen etter kongressen fikk vi høre den triste historien om hvordan et par av de som hadde blitt med til Bergen ble antastet av en av NSBs konduktører på veien hjem. Og det ble jo ikke noe bedre av at konduktøren hadde rett...

(1. Hvis du ikke har fått studiekort enda, sørg for å få skolen til å skrive et brev som viser at du går på skolen. Sammen med vanlig legitimasjon gir dette brevet rett til å benytte NSBs studiemoderasjon i 14 dager.

2. Hvis du skal benytte studiemoderasjon på toget, så ta alltid med studiebeviset. Kontroller at du virkelig har det med.

3. Gi deg aldri til å krangle med en av NSBs konduktører. De er opplært til å vite at de alltid har rett. De er også opplært til å hjelpe kunden — så lenge kunden ikke lager bråk.

4. Spør gjerne meg hvis det er noe du lurer på om NSBs rabatter og tog. Jeg kan svare på det meste, i noen tilfeller mer enn NSBs egne ansatte, som ikke alltid har tid til å forklare alle mulighetene.)

Hobcon 1

Så, var en spillkongress i Tolkiens verden det helt store?

Vel, ja, forsåvidt. Det blir nå som en tar det. Dette var ikke årets mest besøkte spillkongress. (24 deltagere etter min telling, men så teller jeg de også med alle som var til stede, ikke bare de som betalte...) Til gjengjeld var det en av de mest intime og hyggelige. På en så liten kongress rekker du å bli kjent med de andre deltagerne, for eksempel. På den andre side viste det seg at en kongress med 20 deltagere er nok til å ta knekken på et vanlig skoletoalett. (Hvilket sier mer om kapasiteten på toalettanlegget i VB, enn noe annet.)

Så lenge man er i hyggelig selskap, så skal det godt gjøres ikke å hygge seg. Men skulle du ha glede av disse modulene, var det nok en fordel å ha lest veldig mye Tolkien på forhånd.

Ikke at det betød så mye, det var tross alt måltidene som var det viktigste med hele kongressen. Det var der man holdt taler, hyllet hverandre, og kalte inn «den største helten av dem alle» — hvilket selvfølgelig var kokken, vår alles kjære Sissel, for en ekstra klappsalve. Nå skal ikke jeg gå nærmere inn på hvordan Sissel ble overtalt til å lage mat, bare nøye meg med å fastslå at hun utførte en innsats som alle sanne Hobbitter visste å sette høvelig pris på...

Hobcon var definitivt årets nest beste kongress. Og det sier ikke lite at de samme arrangørene klarer å stå bak både årets beste og årets nest beste kongress. (For de som husker dårlig: For et halvt års tid siden erklærte jeg at Necronomicon 1 var årets beste kongress. Det angrer jeg ikke på.)

Løgncon

Diplomacy, Diplomacy og enda mere Diplomacy. Sikkert greit nok for den som setter pris på sånt, men en hel kongress viet et enkelt spill blir nok en smule for ensporet for meg. Dessuten klarte de å kollidere med Hobcon, og stevnekollisjoner er et fenomen jeg kan styre min begeistring for. (Hvordan er det forresten, har de somlet seg til å betale leie for lokalene ennå? Vel, det er vel fremdeles for tidlig å purre...)

Hexcon 11

Hexcon er Hexcon er Hexcon. Det er aldri stor grunn til å vente seg de store overraskelsene på Hexcon. Men hvis du til en avveksling fra diverse tema- og sær-cons har lyst til å prøve en 100% tradisjonell kongress, kan Hexcon anbefales. Dette er referansen, den som alle andre måles opp i mot. Jeg sier ikke at det er noe galt med skrekk-cons, Dip-cons, eller gigant-cons, jeg mener bare at det er en god idé å prøve en helt ordinær con, sånn omtrent en gang i året.

Som de fleste sikkert har merket seg, arrangerte Ares busstur til Hexcon i år. Dessværre ble dette evenementet ødelagt av det vanlige problemet med slike turer. Alt for mange ombestemmer seg i siste liten.

Bussturen gikk helt greit, når vi ser bort fra det faktum at det var om lag tre dobbeltseter pr. person. Vi kom til og med — for første gang — frem i tide!

Årets Hexcon-middag ble, som vanlig, lagt til Zia Thereza, hvor vi tidligere har fått bra servering. Det var ikke tilfelle i år, jeg hørte bl.a. flere direkte missfornøyde røster. (Men nå var det jo vennen Salve som var mest missfornøyd. Når den mannen er fornøyd, da skal du ta deg i akt...) Jeg tror likevel jeg vil satse på Hexcons egen middag neste år.

Meg vinne! — Igjen...

Jeg gikk bort og vant — på heller stinkende vis — Mage live på Hexcon. Det var forøvrig akkurat den samme modulen som ble brukt av Regncons æresgjest, og som en trønder hadde klart å tiltuske seg...

6 gale rollespillere på Interrail.

Herman Ellingsen

En føljetong

Del 42.

Det er igjen på tide å minne om at «6 gale rollespillere» er rent oppspinn og diktverk. Intet av dette har noe som helst med virkeligheten å gjøre. En hver påstand om det motsatte kan kun regnes som bevis på leserens syke fantasi...

Etter at kjæledyret har avslørt den store hemmeligheten (om det er at Nicolai egentlig heter Alf Nicolai, eller at han er forelsket i Monica, skal her være usagt...) har den totale forvirring spredt seg rundt bordet.

— Hva er det egentlig som er så galt med å hete Alf, spør Kim undrende. Jeg kjenner da flere hyggelige mennesker som heter Alf. Blant annet jobber det en Alf på Avalon, og han er jo hyggelig nok. Litt spesiell, javel, men det er jo alle som jobber der... Kim holder plutselig opp, når han får øye på de rasende øynene til Nicolai.

— Og så har du den artige, skrukkete karen som har sin egen såpeopera, supplerer Brodvall velvillig, og snur seg overrasket mot en brølende Nicolai.

Den totale forvirring fører til at de alle beveger seg i spredt formasjon i retning av kupeen igjen. På vei tilbake til kupeen lyktes det Nicolai å hale med seg Kjæledyret inn i et av togets toaletter, i den hensikt å gjøre opp deres felles mellomværende under fire øyne.

Etter å ha konstatert at det er umulig å drukne noe som helst i et standard togtoalett, (Du kan jo bare prøve selv, så ser du hvor lett det er...) med den følge at kjæledyret ga seg til å skrike som besett, ga han seg til å vri om halsen på dyret, og i motsetning til visse andre ga han seg ikke etter bare 17 omdreininger. Etter hvert ga det seg til å knake, og til slutt lå dyret helt stille i armene til Nicolai.

— Og du kaller meg ikke Alf igjen, freser Nicolai med det tilfredse smilet som preger en som etter 15 år endelig har fått sin hevn.

— Hva har du gjort med Kjæledyret? spør Sissel forskrekket, mens hun gløtter inn toalett-døren. Du har jo drept det...

Fortsettes i neste nummer.

EX CATHEDRA

Når dette skrives, er det ikke mer enn en snau uke igjen til man kan få anledning til å teste ut premissene for vårt berømmelige TERRORIST-scenario "Ny Norsk T."... Vil desperate Ja-folk i Oslo reaktivere sabotørnettverk som har ligget nede i 50 år, finne frem Sten-guns og plastisk sprengstoff og sette igang?? Eller vil små, arge Vestlandskommuner med 107% nei ta over det lokale HV-lager og erklære seg uavhengige fra resten av Kongeriket? De som klarer seg gjennom innspurten, vil nå finne det ut. Alle rykter om at "NNT" er det scenarioet som vil bli brukt under vår store Jule-TERRORIST-turnering, avvises herved; da vil jo EU-avstemningen være flere uker bak oss, og sikkert glemt & kjedelig! Husk at vi lever i et moderne mediasamfunn.

Istedet for å telle Ja- og Nei-folk, er vi mer opptatt av å telle hvor mange som faktisk er med i foreningen vår. Det foreligger nå medlemstall som tyder på at vi ennå ikke er over 60 medlemmer (vi nådde 57 i fjor), så noen drastisk økning har det ikke vært. Økonomien har riktignok bedret seg en god del, men det er fortsatt stor usikkerhet forbundet med den. I og med at man nå er i ferd med å stifte en Oslo Spillklubb, som en paraplyorganisasjon for alle spillorganiserte i Oslo, kan det nok hende at kommunal og lokal støtte kan bli lettere å oppnå. Uansett er det stadig grunn til å oppfordre folk om å ta med seg andre interesserte på onsdagsmøtene. Vi har hatt en bra periode i høst når det gjelder inngangspenger, men i eksamen/tentamensesongen blir det jo tynnere igjen. Det hadde vært glimrende hvis årøsregnskapet kunne gitt oss møteinntakter som balanserte med leien for Felleshuset, slik at kontingenten kunne brukes til andre ting (f.x. kjøp av spill eller utvidet PR).

Vi minner om at nye besøkende kan gå gratis de to første gangene de er her; deretter vil de enten måtte betale medlemskontingent, og deretter kr. 5,- i inngangspenger, eller kr. 10,- for inngang hvis de ikke vil melde seg inn (evt. kr. 30,- som både medlem og ikke-medlem, om de ikke vil vaske!). Dette reglementet er vel i og for seg rimelig og forståelig for de fleste -- kanskje ikke helt rimelig, om man ikke ønsker å vaske, men det får man jo bestemme selv. Foreløpig er det ikke aktuelt med å legge på satsene, som tross all inflasjon har vært de samme i årevis. Det som derimot fortsatt er usikkert, er selve Felleshusets videre skjebne. Det er fortsatt ikke oppstått noe nytt husstyre, og vi vet ikke hva de andre brukerne synes/ er interessert i. Kanskje blir det et møte med dem i desember; vi får se. Med andre ord: Om noen skulle ha noen gode forslag til alternative lokaler, vil styret fortsatt sette stor pris på å høre fra dem. Men koster de over kr. 200 pr. gang i leie, er det dessverre ikke så aktuelt; det er jo nettopp husleien som hele tidsen har vært problemet.

Vi får også se litt på mer muntre utsikter, nå som året går mot sin slutt: Det er ikke lenge siden ARCON-NYTT ble sendt ut, men komiteen har allerede mottatt en rekke spørreskjemaer og henvendelser om å få arrangere turneringer. HUSK at det er in innleveringsfrist 1. desember; altså holder det for manuell innlevering med førstkommende Ares-møte. Alle som leverer inn spørreskjema kommer med i trekningen av gratis medlemskap i ARCON 11. Dessuten har vi meget god bruk for å motta feedback, både fra folk som har vært på en rekke ARCONer tidligere, og fra de som ikke noensinne har dukket opp, men vet hva selgs kongress de kan tenke seg å bli med på. Avslutningsvis: Det har vært ganske varierte utslag av vår vask- & rydd-kampanje, men kan hende begynner den å hjelpe. F.o.m. neste PHOBOS, lover vi at Vaskelisten skal være på plass igjen!

- Johannes H. Berg

AVSLUTNINGSVIS

et lite klipp som burde egne seg som illustrasjon i disse EU-tider:

SKOLEVALG: – Nei, fordi EU er bygget opp rundt feil ideologi, sier Hege Myhre (t.v.). – Ja, fordi Norge trenger innflytelse i Europa, sier Elin Gunnarsdottir Larne (t.h.). Begge avga stemme da elevene ved Grefsen videregående sa sin mening om EU i en landsomfattende skoleavstemning. Resultatet av 160 000 elevers valg foreligger torsdag. Men Grefsen må stemme om igjen, det var flere avgitte stemmer enn elever mandag! Foto: SIGNE DONS

Tirsdag 15. november 1994 Aftenposten